

Publicerad 2006-01-08 19:13 av fröken_svær

*Visst gör det ont när knoppar brister,
varför skule annars våren tveka?*

- Karin Boye.

I vemod över allt som aldrig funnits.

Jag gråter inte för någonting
som gått förlorat
utan för någonting, som aldrig funnits
för,
vänskap min vän,
det handlar inte bara om omtanke.
Vänskap är att dela med sig
av en liten bit av sin själ
som annars
vore dold i mörker.

Svaghet är inte min starka sida, och
din osäkerhet bättrar på klyftan
den redan skapat
sen du tömde dig själv
och gråtande
förklarade att
det var mina ord
du hittat i botten på fickan.

Måndagar kommer alltid finnas.
Missförstå mig rätt,
men det är lite så med dig med.

Och vi lever ju trotsallt
för fredagarna,
(men inte i Hollywood)
Så jag har inte pengar nog
att köpa lyckan
åt oss båda.

Mitt hjärta har fryst fast
under rälsen på Linnéplatsen

där jag gick, med pulsen i tinningen
och kände ditt hopp
om att hitta en ljusare stig
tillbaka, till mig.
Men jag måste förstöra dig
igen, för lögner får inte frön att gro
i blekt vinterljus
som bara viskar,

Jag hatar dig
för den du är
och älskar dig
för den
du kunnat vara.

Tyvärr, i år får du möta våren
utan mig vid din sida.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fröken_svár med Poeter.se id #6297 innehar upphovsrätten